

og ville have en væsentlig Betydning lige over for Spørgsmaalet om Benyttelsen af og Bevarelsen af de Mure, der staa tilbage efter Branden, og hvis Soliditet er en saadan, at de ville kunne benyttes til paa dem at gjenopføre Slottet, naar Arbeidet hermed ikke udsættes. I nøie Forbindelse hermed staa ogsaa Spørgsmaalet om, hvor vidt Christiansborg Slot bør opføres ganske i den samme Stikfelse og afgive Lokale til alle de samme Institutioner som tidligere, og i begge disse Henseender tør jeg antage, at de Planer og Tegninger, som ledsage Forslaget, ville findes at være tilstrækkelige til at afgive de fornødne Oplysninger, den fornødne Veiledning til, at Rigsdagen derpaa kan bygge sin Bestemmelse herom. Og ligeledes tør jeg antage, at Overslagene, som foreligge, uaagtet de kun udtrykkes approximativt og med runde Summer, dog paa Grund af den store Erfaring og Digtighed som Arkitekten, Friherre Theophilus Hansen raader over i deslige Anliggender, ville findes at være af en saadan Værdighed, at Lovgivningsmagten uden Betænkelse derpaa vil kunne bygge sit Skjøn over de Udgifter, der ville udfordres til det foreslaaede Arbeides Udførelse, uden at risikere, at der bagefter vil fremkomme større Efterkrav. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til det høie Things Velvilie.

Formanden: Exemplarer ogsaa af dette Lovforslag ville nu blive omdelte, og jeg fører til, at Tegningerne saavel til Slotsbygningen som til Rigsdagsbygningen, som ere modtagne fra Ministeriet, ere henlagte i Bureauet, hvor ærede Medlemmer kunne gjøre sig bekendte dermed.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Rigsministeren fremsætter Forslag til Lov om en delvis Flytning og Omordning af Løihusetablisementet i Kjøbenhavn.

Rigsministeren (Bahrson): I det jeg herved har den Ære, at fremsætte Forslag til Lov om en delvis Flytning og Omordning af Løihusetablisementet i Kjøbenhavn, kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget. Det vil jo deraf nemlig være klart, at Anledningen til, at dette Forslag kommer frem, er den, at man har anset det for hensigtsmæssigt at staafe en

Grund til Veie til en tilkommende Rigsdagsbygning paa Løihusets Grund paa Slotsholmen ud til Christiansgade. Jeg føler egentlig kun Trang til her strax ved Fremføttelsen at gjøre een Bemærkning, og det er da den, at naar jeg som Rigsminister har troet at kunne tilraade, at man afgav Noget af den under Militæretaten hørende Grund, specielt en Del af Løihusets Grund, til et saadant Formaal som til derpaa at bygge en Rigsdagsbygning, er det blandt Andet, fordi jeg i og for sig anser en saadan Omordning af Løihusetablisementet som den, der tilsigtes her, som hensigtsmæssig. Dels har det nemlig i lang Tid været klart, at Beliggenheden af de Værksteder, man har ved Slotsholmen — baade de almindelige Værksteder til Tilberedelse af forskjelligt Artilleriemateriel, og dels ogsaa Geværfabriken — at denne Beliggenhed i og for sig ikke er heldig. Det er jo klart, at den kan medføre Brandfare, og den gjør en hel Del Støi og Spektakel, som helst maatte være borte fra dette Sted; der anstilles jo f. Ex. Studprøver derinde med Geværer. Endvidere er man efterhaanden kommen paa det Nene med, at Pladsen til disse Værksteder og Fabriker er temmelig indskrænket, navnlig efterom man har faaet Diet op for, at det er økonomisk rigtigt i Statens Fabriker at tilveiebringe en Del af det Artilleriemateriel, som tidligere tilveiebragtes ved private Værksteder. Det er derfor et Spørgsmaal, som i Rigsministeriet, specielt i Artilleriet, i lang Tid har været under Overveielse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at flytte disse Fabriker til et andet Sted. Da derfor pludselig nu efter Slotsbranden Spørgsmaalet kom frem om at staafe Plads til Veie der, var det for saa vidt meget heldigt, at Spørgsmaalet var overveiet i Forveien; man vidste strax, hvilken Grund man kunde henvise til, da der i Forveien var gaaet grundige og omhyggelige Undersøgelser, hvilket selvfølgelig lettede Arbeidet meget betydelig. Det gjaldt jo om at blive færdig i kort Tid. Jeg tror derfor at kunne udtale, at skjøndt det selvfølgelig i Diebliffet er et Offer for Militæretaten at afgive denne Grund — det vil jo nemlig være noget, inden Forholdene blive saaledes, at den gunstige Virkning heraf kommer frem — vil man dog i Længden, ogsaa fra militær Side, finde sig vel tjent med en Ordning som den, her tilsigtes. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville nu blive omdelte.